

at henstaa til aldeles ubestemmelig Anvendelse langt hen i det følgende Finantsaar. Dette antager jeg sikkert vil være forebygget ved de nævnte Paragrafer. Jeg tror ikke, at det efter de Udtryk, som ere benyttede i § 3, vilde kunne siges at være lovligt for nogen Minister længere end til Juni Maanedes Udgang at anvise en Sum, som ikke var aldeles moden til Udbetaling. Der vilde ikke paa nogen særegen Kasse kunne anvises nogen Sum til Disposition for Dette eller Hiint udover hin Frist, men det vil kun være lovligt at anvise aldeles bestemte Summer i aldeles bestemte Diemed til aldeles bestemte Personer. Det har netop været Tanken med Lovforslaget, blandt Andet ogsaa at forebygge det, som det ærede Medlem saaledes for talte om, og jeg skjønner som sagt, ikke rettere, end at denne Forebyggelse ogsaa vil være given med Affattelsen af § 3.

Den ærede 2den Landssthingsmand for 6te Kredts (W. Petersen) henvendte et Spørgsmaal til mig med Hensyn til Betydningen af Bestemmelsen i Lovforslagets § 5 angaaende Kapitalregnskabet. Forsaavidt den nærmere Forklaring af samme ikke er fremgaaet aldeles tydeligt for det ærede Medlem af de Ord, som der staa, da skal jeg give den derhen, at en Status i den Forstand, som det ærede Medlem syntes at tænke sig, ikke vil kunne ventes i Henhold til den nævnte Bestemmelse, og da idetmindste ikke kan ventes fra Begyndelsen af. Den nærmeste Følge af den omtalte Bestemmelse vil kun blive den, at endel Poster, der hidtil kun ere fremkomne i Form af mere tilfældige Anmærkninger eller som Dplysninger paa Spørgsmaal fra vedkommende Statsrevision om de Forandringer, som ere foregaaede med visse Dele af Statsformuen i Løbet af et Regnskabsaar, nu ville komme til at danne en integrerende Del af selve Statsregnskabet, saaledes at det altsaa bliver en Pligt for det Ministerium, som aflægger Kapitalregnskabet, af sig selv at fremkomme med visse Dplysninger, og at fremkomme saaledes dermed, at det viser sig, hvorledes Tilstanden var ved Finantsaarets Begyndelse, hvorledes den var ved Finantsaarets Ende, og hvilken Tilvæert og Afgang der har fundet Sted i

Narets Løb. Det kan altsaa vel forsaavidt siges at være en Status, men selvfølgelig kun over de Dele af Statsformuen, som ere modne til en saadan Regnskabsaflæggelse. Dette gjælder nu navnlig for det Første om Regnskabsbeholdningen, dernæst om Statsaktiverne og Statsgjælden, og endelig om adskillige andre Dele af Statsformuen, der befindes sig i en saadan Form, at et virkeligt, sandt og fyldestgjørende Kapitalregnskab kan gives med Hensyn til dem. Naar vi derimod komme til at tale om den hele Statsformue, saa stiller Forholdet sig ganske vist betydelig anderledes. Der er aabenbart Dele af Statsformuen, som ingenlunde egne sig, ialtfald nu, til at fremstilles paa den Maade, som det ærede Medlem havde tænkt sig det. Det ærede Medlem nævnte som et Exempel Domænerne, og jeg skal derfor tillade mig særlig at henlede det ærede Things Medlemmers Opmærksomhed paa, at Domænerne ere en Del af Statsformuen, over hvilken der, for Dieblittet idetmindste, ikke kan aflægges et sandt Kapitalregnskab, der vilde kunne vise Formuens Tilstand ved Narets Begyndelse og Slutning, samt Tilvæerten og Afgangen i Narets Løb. De paagjældende Eiendomme ere jo nemlig aldrig hidtil vurderede og vilde meget vanskeligt kunne vurderes saaledes, at det Resultat, der fremkom, blev en Sandhed. Jeg vil saaledes eksempelvis tage en af de aller vigtigste Dele af vore Domæneeiendomme, nemlig de kongelige Skove. Jeg tror, at det ærede Medlem, naar han vil gjennemteente, hvorledes det skulde være muligt for en Eiendom som de kongelige Skove at opføre et Regnskab, der viste, hvilken Værdien havde været ved Narets Begyndelse og hvilken ved Narets Ende, samt hvilken Tilgang eller Afgang der havde været i Narets Løb, vil erkjende, at det vilde blive et Proforma-Regnskab og ikke et virkeligt Regnskab. Naar en Skov skal vurderes, kan der jo nemlig gaas meget forskjelligt tilværks derved, men skal det have nogen sand Betydning, kan Vurderingen kun finde Sted paa Grundlag af Undersøgelser, Opmaalning, Taxation osv., som udfordrer et Arbejde, der ikke vil kunne tilendebringes i en rimelig kort Tid, og som paa ingen Maade vil kunne udføres hyppig.